

Justitsministeriet vil på baggrund af betænkning nr. 1396/2001 fremsætte lovforslag om, at straffelovens § 296, stk. 2, § 297, stk. 2 og § 302, stk. 2, skal indeholde en strafferamme på fængsel indtil 4 måneder, hvorved den almindelige forældelsesfrist ville være 2 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Med den foreslåede § 93, stk. 2, nr. 1, vil forældelsesfristen imidlertid blive 5 år for overtrædelse af disse bestemmelser.

Den foreslåede § 93, stk. 2, nr. 2, indebærer, at forældelsesfristen for overtrædelse af skatte-, told-, afgifts- eller tilskudslovgivningen, hvorved der opnås eller kan opnås uberettiget vinding, i intet tilfælde er mindre end 5 år. Bestemmelsen får efter forslaget om ophævelse af § 93, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., 2. led, betydning for overtrædelser, der i særlovgivningen har tilknyttet et strafmaksimum på 1 års fængsel.

Den foreslåede § 93, stk. 2, nr. 2, svarer for så vidt angår told- og afgiftsovertrædelser bortset fra visse momsovertrædelser til gældende ret, hvorimod tilskud og støtte er nye områder i bestemmelsen. Forældelsesfristen vil her være 5 år uden hensyn til, om strafmaksimum i særlovgivningen er 1 års fængsel og forældelsesfristen derfor efter de almindelige regler ville være 2 år, jf. § 93, stk. 1, nr. 1.

For så vidt angår skatte- og momsovertrædelser vil § 93, stk. 2, nr. 2, i visse tilfælde føre til, at overtrædelser, der i dag er undergivet en forældelsesfrist på 10 år, jf. § 93, stk. 3, fremover vil forældes efter 5 år. Det drejer sig om groft uagtsomme og forsætlige skatte- og momsunddragelser, der henføres under henholdsvis skattekontrolloven og momsloven.

Den foreslåede § 93, stk. 3, viderefører gældende ret med hensyn til forældelsesfristen for overtrædelser af straffelovens § 223, stk. 1, og §§ 224 og 225, jf. § 223, stk. 1.

I forhold til den gældende bestemmelse indeholder den foreslåede § 93, stk. 3, ikke forældelsesfrister for overtrædelser af straffelovens § 289, 1. pkt. eller §§ 13, 15 eller 16 i skattekontrolloven. Dette skyldes, at Justitsministeriet vil foreslå, at straffelovens § 289 bliver ændret i overensstemmelse med Brydenshøltudvalgets overvejelser i betænkning nr. 1396/2001. Grove overtrædelser, der henføres under straffelovens § 289, 1. pkt., vil med en gennemførelse af dette lovforslag med et strafmaksimum på 8 års fængsel fortsat være undergivet en 10-årig forældelsesfrist. Derudover er overtrædelser af skattekontrolloven og momsloven nu foreslået omfattet af straffelovens § 93, stk. 2, jf. ovenfor.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.

Til nr. 3 (§ 93 a)

Bestemmelsen medfører, at hvis det følger af en mellemfolkelig overenskomst, som Danmark har tiltrådt, at strafansvaret for overtrædelser er uforældeligt, indtræder der heller ikke forældelse af strafansvaret efter dansk ret.

Som eksempel på en mellemfolkelig overenskomst er statuten for Den Internationale Straffedomstol (ICC-statuten), hvoraf det følger, at forbrydelser der henhører under straffedomstolens jurisdiktion, ikke forældes, jf. ICC-statuttens artikel 29. Under straffedomstolens jurisdiktion hører folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og aggression. Disse forbrydelser vil også være uforældelige efter gældende dansk ret, men der kan forekomme undtagelser, som f.eks. voldtægt eller grov legemsbeskadigelse, som ikke er uforældelige.

På denne baggrund foreslås som § 93 a indsat en bestemmelse, hvorefter der ikke indtræder forældelse, når en lovovertrædelse er omfattet af en af Danmark tiltrådt mellemfolkelig overenskomst, ifølge hvilken strafansvaret er uforældeligt. Herved sikres det, at en sådan overtrædelse også efter dansk ret er uforældelig i det pågældende tilfælde, selv om den pågældende lovovertrædelse har tilknyttet en strafferamme med et tidsbestemt strafmaksimum.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.

Til § 1, nr. 4 (§ 94, stk. 5)

Den foreslåede § 94, stk. 5, 1. pkt., indebærer, at anklagemyndigheden og politiet får samme simple fremgangsmåde til at afbryde forældelsesfristen, som andre offentlige myndigheder har i dag efter § 94, stk. 5. Forældelsesfristen afbrydes således, når den pågældende gøres bekendt med sigtelsen. Endvidere afbrydes forældelsen, når anklagemyndigheden anmoder om rettergangsskrift, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen.

I modsætning til gældende ret skal anmodningen til retten om rettergangsskrift ske på anklagemyndighedens initiativ for at have forældelsesafbrydende virkning. Den pågældende persons begæring om forsvarerbeskikkelse vil ikke i sig selv have forældelsesafbrydende virkning, når anklagemyndigheden videre-sender begæringen til retten.

Anmodning om rettergangsskrift, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen, har forældelsesafbrydende virkning. Anmodning om f.eks. kendelse om telefonaflytning efter retsplejelovens kap. 71 eller om ransagning eller beslaglæggelse efter retsplejelovens kap. 73 og 74 kan ligeledes afbryde forældelses-